

(המשך בעמוד 29)

בסמים באמריקה לחוקי, נאסר ביחד עם ד"ר בנימין ספוק ב-1967 בניו-יורק, ב-1969 הסגנות נגד המלחמה בוויאט-נאם. ב-1969 ישב במישפט שיקגו המפורסם ושר לשו"ט ולחבריה המושבעים את המנטרה, הקי דושה לבודהיסטים ולהינדו "אום". ומאז הגיע לאוסטרליה, מילא 39 עמור דים כתובים במחברת שירים, לה הוא קורא ליריקה של המוח, בה מצאתי, בין השאר, מיספר תרגומים לאנגלית של שירי רים אותם למד מהילדים האוסטרליים. שירים אלה הם ראשוניים, מקוריים, שירים שלא נכתבו מעולם מפני שליליד האוס-טראלי אין שפה כתובה, והם הועברו באופן מסורתי כתורה שבעל-פה מדור לדור. שירה יוצאת מן הכלל ותודה לאל לא מצונזרת. ואילו חלק משירתו של גינצברג עצמו נחשבת באוסטרליה הי-שמרנית, עם חוקי הצנזורה הויקטוריא-ניים, לפורנוגרפיה, ואינה מותרת למכיר. רה. בין השאר שירו המפורסם ילנה. שאלה: ספר לי על אלן גינצברג ההמו.

תשובה: תמיד הייתי אדם גלוי, ומי עולם לא הייתי הומו במחברתי. ב-1945 פירסמתי לראשונה קובץ שירי אהבה, בו הבעתי זאת בגלוי. לפני שנתיים התפרסמה סידרת מאמרים בטי"ם ובשבו עונים אחרים, בהם הודו בפומבי ב"חטאם" הומוסקסואלים, שהיו אנשים מפורסמים בשטחים שונים של החברה. כי תגובה עלי-כן הגיעו מיכתבים רבים ל-עיתונים, בהם מודים אנשים בפומבי ב"עוונם". לגבי, הדבר לא שינה מאומה.

אני תמיד הייתי הומו גלוי. כשנפרדנו, אמרתי "שלום" ובעברית. אלן ענה ב"שלאום" כשהוא מפריד את המילה לשניים, כנאה לבודהיסטי-היודי.

פשעים

בעל-על-תנאי

"אני לא יודע ממי, אני לא יודע מאיפה. אבל מישהו מוכרח לתת לי את הצ'אנס האחרון, אחרת זה הסוף שלי." זה הסוף. ההתחלה היתה לפני 10 שנים, כאשר ג'ק ברכה בן ה-13 עמד עם חברות ילדיט בני גילו ליד גשר-הרכבת שעל הירקון ויידה אבנים בקטר שהגיע מחיפה. "מכל האבנים שזרקו כולם" מספר ברכה, "פגעה דווקא האבן שלי." מאז זה הפך להרגל של קבע. מכולם תמיד דווקא ג'קי. "כשהייתי בא לאבא שלי ואומר לו: אבא תן כמה גרושים לביובו, היה מחטיף לי סטירה ואומר לי להסתלק מן העיניים שלו. כשהחלטתי לדאוג בעצמי שיהיו לי כמה גרושים בכיס כמו לכל הילדים, המיטרה שמה עלי את היד." עם המיטרה באו המוסדות ל-עבריינים צעירים. את השנתיים הראשונות בילה ג'ק ברכה במוסד בירושלים. משם נדד למוסד העבריינים מצפה-ים והמשיך לכפר-העבודה שליד תל-מונד. "לקחתי את החוק בזילזול." ממשיך ג'קי בגילגול קורותיו, "עד שלפני שנה וחצי תפשו אותי על חם בפריצה, ור השופט הכניס לי שנתיים וחצי בית-סוהר

עברייני ברכה "אני לא יכול בלי אשתי"

על תנאי שלוש שנים. "חטפתי שוק, פעם ראשונה שתפסתי שאני באמת הולך בדרך לבית-סוהר." וכמו בכל האגדות מצא ג'קי כי זה הרגע המתאים ביותר לשוב למוסב. אלא ש-אגדות לחד ומציאות להוד. לפני שלושה וחצי חודשים ביצע ג'קי פריצה לחנות לצורכי חשמל ונתפס על-ידי המיטרה. "ישבתי 15 יום במעצר ואמרתי לחוקי רים את כל מה שהם רצו לדעת. ביקשתי מהם רק דבר אחד: תנו לי צ'אנס. תדברו עם השופט, תגידו לתובע, אני מודה ב-הכל, אני מתחרט, אני יעשה כל מה ש-תרצו, רק אל תכניסו אותי לבית-סוהר." לג'קי יש סיבה יוצאת מן הכלל לרצונו

העז להשאר חוטשי. "האשה שלי, אני התחנתני רק לפני שנה. אם אני נכנס עכשיו לבית-סוהר אשתי גומרת אתי וזה גט. אם אני מאבד את האשה שלי לא נשאר מה לעשות חוץ מלהתאבד. אני מת עליה. אני לא יכול לחיות בלעדיה." הוא מוכן לכל: "שימו עלי בלש 24 שעות רצוף, תעקבו אחרי, תבדקו אותי, רק תשאירו אותי בחוץ בשביל אשתי."

סטודנטים

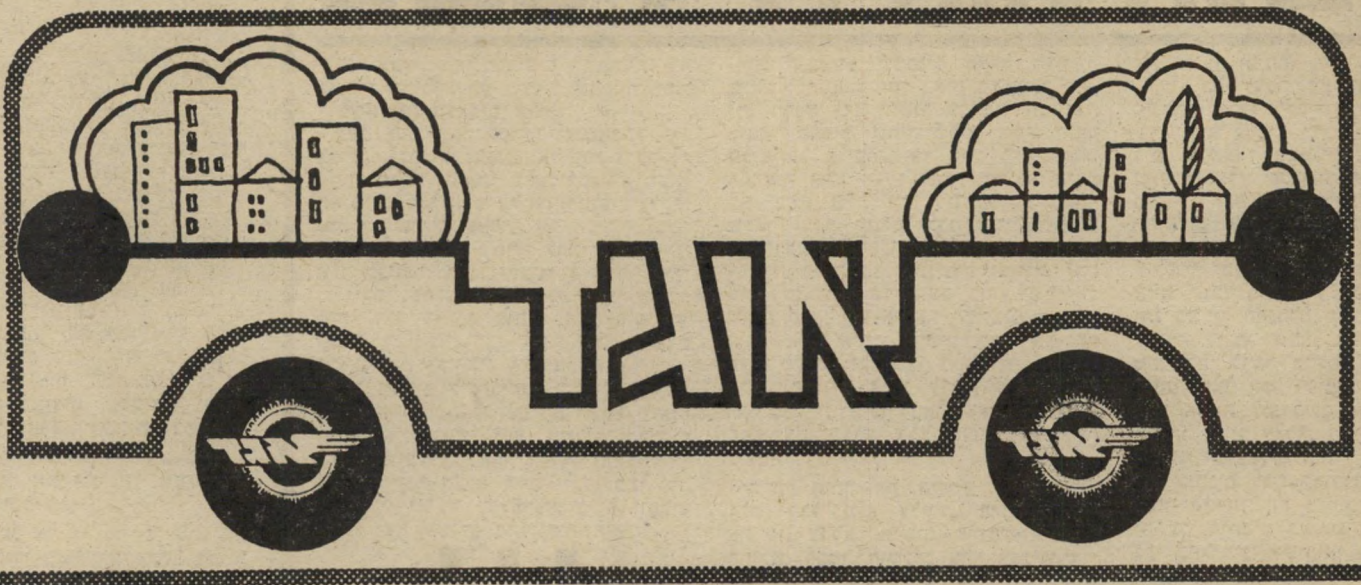
האם אסור

לסטודנט להשתין?

הסטודנטיאון החיפני פוסט מורטס, ממשיך לחדש הפתעות לבקרים. בידיעה שפורסמה בגיליונו האחרון, מסופר כי ב-אמצע בחינה להיסטוריה ביקש אחד ה-סטודנטים לצאת דחופות לשרותים. להפ-תעתו, קבעה אחת משתי המשגיחות: "בשום אופן לא!"

הסטודנט המתאפק זעם ואמר לה: "זאת חוצפה לענות תשובה כזאת. אם את לא מסכימה, אני קם ויוצא. מי נתן לך הר-ראה בלתי אנושית כזאת?" המשגיחה התייעצה עם חברתה ולבסוף הוחלט כי הסטודנט יוכל לצאת לשרותים תוך ליווי צמוד של המשגיחה המכור-גרת מבין השתיים. וכך היה. המשגיחה ליוותה את הסטודנט עד לפתח בית-השימוש, חיכתה לו שם עד שגמר את צרכיו, וחזרה איתו יחד לבחינה. מסכמת הכתבה: "האם קיימת הוראה האוסרת על סטודנט לצאת בעת בחינה לשרותים? ואם כן, מי אחראי לאיוולת זו?"

הקו הבטוח בין שתי נקודות

אינטימיות =

עמל מסחרי הנרי ה-8 (ישראל), תעשיות אופנה אינטימיות של חזיות ותחתונים בסלונים מובחרים ברחבי הארץ